

РЕШЕНИЕ

№ 7560

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **2286** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, образувано по жалба на О. К. С. от [населено място], бул.“Ц. шосе,, 53, [жилищен адрес] чрез адв.Х. С. – САК - [населено място], ул.“П. №5 ет.4 , офис 421, срещу Уведомително писмо изх.№ 02-220-6500/8756 от 01.12.2021г. на зам. изпълнителен директор на ДФЗ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 10-Агроекология и климат (АК) от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 (П.), за кампания 2017г., с което е оторизирана субсидия в размер на 0 лева.

С жалбата се излагат твърдения за немотивираност и незаконосъобразност на оспорваното уведомително писмо поради нарушаване на процесуалните правила и материалния закон. Сочи се, че актът не е мотивиран съобразно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като в същия липсват фактически и правни основания за издаването му, което е основание за отмяната му по чл. 146, т. 2 от АПК. В тази връзка се излагат доводи, че от съдържанието му не става ясно каква е причината за постановения отказ за финансиране, което пречатства упражняването на правото на защита на жалбоподателя и осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност на акта. На следващо място, жалбоподателят счита, че площите заявени за подпомагане са обработени съгласно всички изисквания на приложимото законодателство, поради което постановеният отказ за финансиране е незаконосъобразен. Изразява искане за отмяната на оспорваното уведомително писмо. Претендира присъждане на направените по делото разноски по списък.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Х. С., която поддържа жалбата и излага допълнителни аргументи за основателността ѝ. Представя подробни писмени бележки. Иска отмяна на оспорения акт, претендира и разноси.

Ответникът - заместник-изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, се представлява в съдебно заседание от гл. юрк. М., с пълномощно по делото. Оспорва жалбата и изразява искане да бъде отхвърлена като неоснователна, като се позовава на заключението на СТЕ. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар. СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Съдът като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на съдебен контрол е Уведомително писмо изх.№ 02-220-6500/8756 от 01.12.2021г. на зам. изпълнителен директор на ДФЗ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 10- Агроекология и климат от програмата за развитие на селските райони 2014-2020, за кампания 2017г., с което е оторизирана субсидия в размер на 0 лева.

Със заявление за подпомагане с Уникален идентификационен номер (УИН) 22/030717/ 98462/л. 37 и сл./с приложения, жалбоподателят е заявил за подпомагане 5 парцела с обща площ 124, 01 ха, разположени в землищата на Б., К. и Н., общ.Б.. Парцели с №№ 05815-960-1-1 и 05815-960-2-1 с култура боровинки, находящи се в землището на Б., с обща площ от 1,52 ха, са заявени за подпомагане по мярка 10- Агроекология и климат от програмата за развитие на селските райони 2014-2020, за кампания 2017г. От ДФЗ са установени недопустими площи по заявлението, в резултат на извършена административна проверка по сравняване на границите на заявените парцели с границите на окончателния слой на допустимите за подпомагане площи, одобрен съгласно Заповед № РД- 139/28.02.2018 г. на Министъра на земеделието, храните и горите (л.33 и сл.), които граници са предоставени от МЗХГ на ДФЗ в цифров вид. Установява се, че общата заявена площ от жалбоподателя е 1,52 ха, допустимата площ е 1,17 ха, а недопустимата е 0,35 ха. Размерът на недопустимите площи по подаденото заявление от жалбоподателя (по мярка 10- Агроекология и климат от П. 2014-2020) за кампания 2017г., от 0,35 ха се равнява на 29.91 % спрямо установената допустима за подпомагане площ.

Съгласно Делегиран Регламент (ЕС) № 640/2014, Член 19- „Административни санкции при свръхдеклариране“ - § 1, ако разликата между декларирана и установена площ/ превишава 20 % , не се изплаща финансова помощ за годината.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на оспорваното уведомително писмо, ведно с всички материали – част от нея. Приети са представените с жалбата писмени доказателства.

Допусната е СТЕ по искане на ответника, ВЛ по която е отговорило на поставените въпроси, включително и на задачата кои точно парцели и с какви площи попадат извън специализирания слой площи, допустими за подпомагане, за кампания 2017г. Отговорило е, че и двата парцела (№ 05815-960-1-1 и №05815-960-2-1) заявени за подпомагане по мярка 10- Агроекология и климат, са установени недопустими площи общо в размер на 0,35 ха.

Съдът кредитира заключението на вещото лице по СТЕ, като обективно, логично и

компетентно изготвено. Същото не е оспорено като неправилно, съобразно чл. 200, ал. 3 и чл. 201 ГПК. Според Съда в заключението по СТЕ не се откриват грешки и пропуски, които да го дискредитират. Същото е пълно, ясно, обосновано и като изцяло кореспондира с писмените доказателства по делото, поради което съдът го кредитира и основава изводите си по фактите на същото.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице с правен интерес от оспорване и срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол съгласно общата клауза за обжалваемост на административните актове (чл. 120, ал. 2 от КРБ и чл. 145, ал. 1 от АПК).

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само до обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на Европейския съюз. По силата на чл. 11а от ЗПЗП Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за подпомагане, формуляри за кандидатстване, искания и заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика; извършва разплащания по схемите, мерките и интервенциите за подпомагане на Общата селскостопанска политика Съгласно чл. 20а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ е изпълнителен директор на Разплащателната агенция и я представлява, като по реда на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП може да делегира своите правомощия на заместник-изпълнителните директори. Със Заповед № РД-03-715 от 27.06.2017г. на осн. Чл.20, т.2 и т.3, чл.20а, ал.1, 2 и 3 от ЗПЗП, чл.10, т.1, т.2, т.7 и т.13 и чл.11, ал.2 от Устройствения правилник на ДФЗ изпълнителният директор е делегирал на заместник изпълнителен директор на ДФЗ да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане, адресирани до кандидатите за финансово подпомагане, съгласно чл.1 от Наредба №5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Следователно оспореното УП е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия.

Не е спазено обаче изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК – административният акт да съдържа правните и фактически основания за издаването му. От изложеното в таблиците и поясненията под таблиците на Уведомително писмо с изх. изх.№ 02-220-6500/8756 от 01.12.2021г. на зам. изпълнителен директор на ДФЗ не може да се установи причината /фактическите основания/, поради която е отказано подпомагането и правните основания, под които са подведени установените от органа фактическите такива. Причината за отказа за подпомагане е установена едва в хода

на съдебното производство.

Наредба № 7 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 10 Агроекология и климат от ПРСР за периода 2014 - 2020 /Наредба № 7/2015 г./ и Законът за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ не отменят изискването за мотивиране на акта. Органът дължи посочване на правни и фактически основания за постановения отказ за подпомагане. Наличието им е гаранция за правото на защита на земеделския производител, а така също и гаранция за възможността за извършване на съдебна проверка на оспореното уведомително писмо. Вярно е, че мотивите на акта, съгласно ТР № 16/1975 г. на ОСГК на Р България може да се съдържат и в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи, но в настоящия случай подобна хипотеза не е налице. Липсва позоваване в административния акт на такива документи. Такива не са и представени като част от административната преписка. Липсва позоваване на друг документ, съставен в хода на издаване на уведомителното писмо, от който да е ясно защо е отказано подпомагането. Посоченото в писмото, че „общата оторизирана сума е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършването на задължителни административни проверки и/или проверки на място (съгласно чл. 37 от ЗПЗП) на данните в подаденото заявление за подпомагане и че тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП, както и с предоставените данни от Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството/И./и дирекциите на националните паркове, във връзка с чл.54 от Наредба №7/2015 г. за прилагане на мярка 10 Агроекология и климат“ от ПРСР 2014 - 2020“ не изпълнява изискването за позоваване на друг документ, в който се съдържат мотивите на отказа.

Със съпроводителното писмо е изпратено и становище Заместник - изпълнителен директор на ДФЗ. Становището не може да санира липсата на мотиви в първоначалния административен акт на зам. ИД на ДФЗ, защото не е в процедура по обжалване пред по-горестоящия административен орган. Излагането на мотиви към акта едва след сезирането на съда с жалба, както е в процесния случай, не може да се приеме, че изпълнява изискването за мотивираност на акта. Налице е съществено нарушение на правилата по мотивиране на уведомителното писмо, което е препятствало жалбоподателя да организира защитата си. Това е достатъчно основание за отмяна на оспорения административен акт като незаконосъобразен по смисъла на чл.146, т.2 от АПК.

Съгласно чл. 43, ал. 2 от Закон за подпомагане на земеделските производители, Разплащателната агенция проверява заявленията за подпомагане по схемите за директни плащания съгласно чл. 37. В чл. 43, ал. 3 от ЗПЗП са разписани подробно случаите в които Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по схемите за директни плащания. Разпоредбата на ал. 4 от с.з. препраща към критериите, установени в законодателството на Европейския съюз, когато Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по ал. 3. Административни санкции при свръхдеклариране са уредени в 19 от Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол и условията за отказ или оттегляне на плащанията и административните санкции, приложими към

директните плащания, подпомагането на развитието на селските райони и кръстосаното съответствие. Чл. 19 визиращ различни случаи на свръхдеклариране. Съгласно Чл. 19, §1 от регламента, ако площта, декларирана за целите на схеми за помощи или мерки за подпомагане на площ, надвишава установената по реда на член 18 площ, когато разликата превишава 20 % от установената площ, за съответната група култури не се отпуска помощ или подпомагане на площ.

В случая, към писмото като приложения са представени две таблици. Съгласно първата от тях, в колона 2 заявената площ за подпомагане е 1,52 ха. В колони 4 и 5 е посочена „над декларирана площ“ -0,35 ха и 29,91 %.

В колона 11 – „намаление и санкция за наддеклариране“ е отразена сумата от 463,76 лв.

В поясненията към таблиците са цитирани частично текстовете на чл. 18 и чл. 19 от Делегиран Регламент (ЕС) № 640/2014. В уведомителното писмо, не е посочено коя хипотеза АО намира за приложима в процесния казус.

Като цяло, текстовете, поместени непосредствено след таблиците, всъщност съдържат указания за попълването им, а не конкретно установени по кандидатстването за подпомагане на жалбоподателя факти.

В оспореното писмо липсва описание на заявените парцели, размер на декларирана и установена площ за процесното направление за всеки един от парцелите (поотделно) и най-вече за причината за разликата между установената и декларираната площ, възприета от административния орган като „над декларирана“. Не е извършено и препращане към нормативен акт, в който е уредено основанията за направения извод за свръхдеклариране, поради което е напълно неясно какви точно са мотивите и основанията на ответника да изключи тези площи от подпомагане и да постанови процесния отказ за оторизация на суми. На стр. 1 от уведомителното писмо административният орган бланкетно е посочил, че общата оторизирана сума за получаване е изчислена чрез И. след извършване на задължителни административни проверки и/или проверки на място, като не е дефинирал конкретните причини за определяне на процесните площи като „над декларирани“, респективно фактическите обстоятелства, въз основа на които е направил това заключение, и какво точно има предвид под „над декларирани“. Отделен е въпросът, че според това писмо (уж) са ползвани данни на Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството (И.), каквито в настоящия казус очевидно не са относими.

Действително, е представена (с съпроводителното писмо от ответника) Заповед № РД № 46–139 от 28.02.2018г. на Министъра на земеделието, храните и горите за одобряване на окончателен специализиран слой "Площи, допустими за подпомагане", съгласно чл. 16г, ал.4 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране, но липсва позоваване на тази заповед в оспореното уведомително писмо.

С Тълкувателно решение № 8 от 11.12.2015 г. по тълкувателно дело № 1/2015 г. Общото събрание на колегиите във Върховния административен съд приема, че е допустим съдебен контрол на заповедта на министъра на земеделието и храните, издадена на основание чл. 16г, ал. 4 (предишна ал. 2) от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол, с която се одобрява окончателният специализиран слой (тогава „Площи в добро земеделско състояние“). В мотивите на

тълкувателното решение е прието, че по своя характер тази заповед съставлява съвкупност от множество индивидуални административни актове, има конкретно определено съдържание и засяга единствено отделните лица, претендиращи право на подпомагане въз основа на един или повече имоти, включени или не в същата. Със заповедта пряко се засягат правата на земеделските производители във връзка с включването в допустимия слой на всички заявени от тях земи, респективно с неуважаването на направените от тях възражения по заповедта на основание чл. 16б, ал. 1 от Наредба № 105.

Горното не освобождава административния орган от задължението му да посочи конкретната причина за направения извод за „над деклариране“ на площи и ако това е излизането им извън специализирания слой „Площи, допустими за подпомагане“ по Заповед № РД № 46 - 139/28.02. 2018г. на МЗХГ, то това е следвало да бъде уточнено изрично в акта с посочване на конкретните парцели/земеделски блокове и площта от тях, които засяга, както и основанията за изключването им, което не е било сторено. Последното пречатства упражняването на правото на защита на жалбоподателя и извършването на съдебен контрол за законосъобразност на акта, доколкото не е възможно да се извърши проверка за реализиране на основанията за отказ за оторизиране на суми по чл. 43, ал. 3 от ЗПЗП, съответно относно приложените санкции по Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 г.

Предвид всичко гореизложено оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган, но при неспазване на изискуемата съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК писмена форма поради липсата на мотиви – като фактически и правни основания за издаването му, както при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – основания за отмяна по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК. Следователно уведомителното писмо е незаконосъобразно и следва да бъде отменено като такова. След отмяната му преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне, като при постановяване на административния акт следва да се изложат конкретните фактически и правни основания за издаването му, съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В този смисъл е актуалната практика на Върховния административен съд на РБ (Решение № 1107 от 01.02.2023 г. по адм. дело № 6497/2022 г., Решение № 5042 от 11.05.2023 г. по адм. дело № 9325/2022 г., Решение № 6247 от 12.06.2023 г. по адм. дело № 9967 /2022 г. и др.).

При този изход на делото и своевременно заявената претенция на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски на същия на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъдат присъдени такива, за адвокатско възнаграждение и държавна такса. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства

за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В случая е представен е договор за правна защита и съдействие, видно от който в брой е платено адвокатско възнаграждение в размер на 850 лева. Съдът съобразява направеното от ответната страна възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. В това отношение, Съдът намира, че с оглед материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото и броя на проведените по делото открити съдебни заседания следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в минимален размер, а именно 400 лева, съгласно чл. 7, ал.2, т. 1, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Или, общо следва да се присъдят 410 лева разноски по делото, от които 400 лева за адвокатско възнаграждение и 10 лв. за внесена ДТ.

Така мотивиран и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на О. К. С., [ЕГН] от [населено място], [улица], 53, [жилищен адрес] чрез адв.Х. С. – САК - [населено място], ул.“П. №5 ет.4 , офис 421, Уведомително писмо изх.№ 02-220-6500/8756 от 01.12.2021г. на зам. изпълнителен директор на ДФЗ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 10-Агроекология и климат от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020, за кампания 2017г. , с което е оторизирана субсидия в размер на 0 лева.

ИЗПРАЩА преписката на заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне по заявлението на О. К. С. от [населено място] за подпомагане за кампания 2017 по мярка 10-Агроекология и климат от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на О. К. С. с ЕГН :[ЕГН] сумата от 410 лева, направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

